

"Tämä laulu sai alkunsa siitä kun ihmettelin kerran vaimon tyttöaikaista sukunimeä Pessi. Hän selitti isänsä olleen Karjalasta Kaukolan kylästä ja tunnettu paremmin lempinimeltään Kurikan-Jussi. Netistä jouduin sitten kaivelemaan enemmän, koska Pentti Pessi ei ollut niitä puheliimpia karjalaisia. Evakkona Pentti oli joutunut lähtemään Kaukolasta muiden mukana ja kaipaillut joskus hiljaa itsekseen sinne takaisin.

Saamieni tietojen perusteella olin saanut Kaukolasta mieleeni kauniin kuvan ja laulu alkoi syntyä kuin itsestään. Mieleeni tuli vanha pieni mies, joka kaipaill kotikyläänsä vielä takaisin.

Pentti ei sinne enää päässyt, mutta ehkäpä tytär Raija vielä joskus saa nähdä isänsä kotikylän.

Tämä laulu on tehty Karjalan pojalle Pentti Pessille ja hänen tyttärelleen Raija-Liisalle sekä kaikille Kaukolan ja Karjalan evakoille. Onneksi löytyi vielä hyvä säveltäjä, niin saatiin laulu tehtyä. Kiitos Arto Korhola." -Esko Vuorinen

Julkaisu Jore Siltala "Kotiin Kaukolaan" julkaistaan 27.3.2026

Kotiin Kaukolaan 2'26
Säv.sov. Arto Korhola / San. Esko Vuorinen

Laulu: Jore Siltala

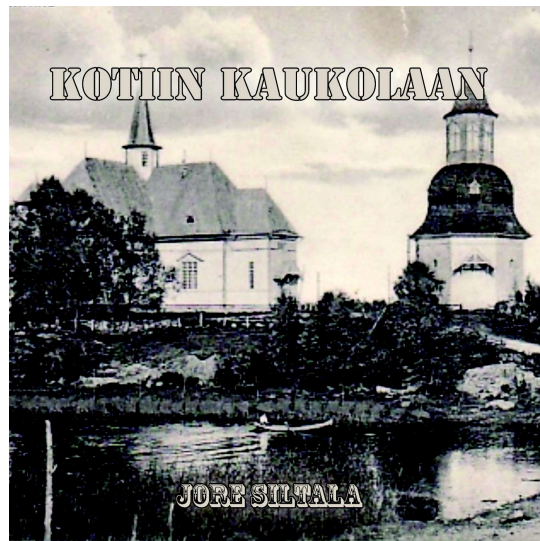
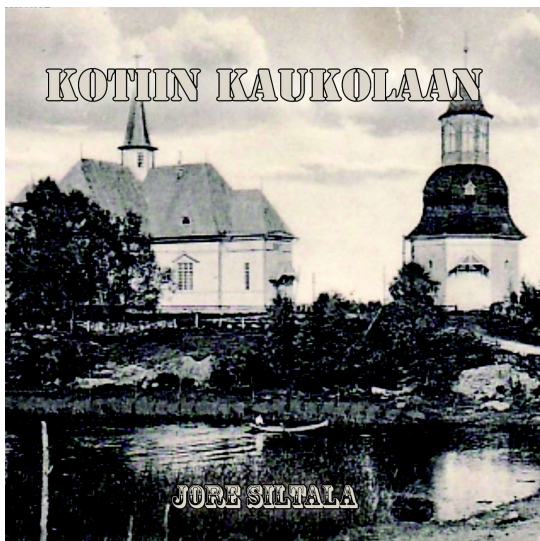
ISRC: FI5JS2600001
Kataloginro: JOARES001

Kaukolan historiaa

Kaukolan kappeliseurakunta erotettiin Käkisalmesta itsenäiseksi seurakunnaksi keisarin käskykirjeellä 24.5.1869 ja ero toteutui 1896. Mieli puoli syytti kirkon ja kellotapulin palamaan 23.6.1932 ja nämä tuhoutuivat palossa täysin. Kaukolan kunta perustettiin 1868.

Kaukolan kunta luovutettiin kokonaisuudessaan Neuvostoliitolle 19.9.1944 solmitun välirauhansopimuksen mukaan ja kunnan toiminta loppui vuoden 1948 kuluessa Suomen eduskunnan säätämän lain mukaisesti (Suomen asetuskokoelma 486/1948). Kaukolan seurakunta lakkautettiin ja kaikkien luovutettujen alueiden seurakuntien toiminta päättyi 31.12.1949. Tämän jälkeen näiden siirtoseurakuntien luterilaiset jäsenet kirjattiin asuinpaikkakuntansa seurakunnan kirkonkirjoihin. Vuoden 1945 maanhankintalain mukaisen sijoitussuunnitelman mukaan Kaukolan asukkaat sijoitettiin Ylöjärvelle, Aitolahdelle, Teiskoon, Kuruun, Ruovedelle, Viljakkalaan, Ikaalisiin, Hämeenkyröön, Kihniöön ja Parkanoon.

Lähde: Suomen Sukututkimusseura

Kaukola

Kaukolan kappeliseurakunta erotettiin Käkisalimesta itsenäiseksi seurakunnaksi keisarin käskykirjeellä 24.5.1869 ja ero toteutui 1896. Mieli puoli syytti kirkon ja kellotapulien palamaan 23.6.1932 ja nämä tuhoutuivat palossa täysin. Kaukolan kunta perustettiin 1868.

Kaukolan kunta luovutettiin kokonaisuudessaan Neuvostoliitolle 19.9.1944 solmitun välirauhansopimuksen mukaan ja kunnan toiminta loppui vuoden 1948 kuluessa Suomen eduskunnan säätämän lain mukaisesti (Suomen asetuskokoelma 486/1948). Kaukolan seurakunta lakkautettiin ja kaikkien luovutettujen alueiden seurakuntien toiminta päättyi 31.12.1949. Tämän jälkeen näiden siirto seurakuntien luterilaiset jäsenet kirjattiin asuinpaikkakuntansa seurakunnan kirkonkirjoihin. Vuoden 1945 maanhankintalain mukaisen sijoitussuunnitelman mukaan Kaukolan asukkaat sijoitettiin Ylöjärvelle, Aitolahdelle, Teiskoon, Kuruun, Ruovedelle, Viljakkalaan, Ikaalisiin, Hämeenkyröön, Kihniöön ja Parkanoon.

Lähde: Suomen sukututkimusseura

Levyn synty

Tämä laulu sai alkunsa siitä, kun ihmettelin kerran vaimoni tyttöaikaista sukunimeä Pessi. Hän selitti isänsä olleen Karjalasta Kaukolan kylästä ja tunnettu paremmin lempinimeltään Kurikan-Jussi. Netistä jouduin sitten kaivelemaan enemmän, koska Pentti Pessi ei juurikaan ollut niitä puheliaimpia karjalaisia.

Evakkona Pentti oli joutunut lähtemään Kaukolasta muiden mukana ja kaipaillut joskus hiljaa itseksensä sinne takaisin. Saamieni tietojen perusteella olin saanut Kaukolasta mieleeni kauniin kuvan ja laulu alkoi syntyä kuin itsestään.

Mieleeni tuli vanha pieni mies, joka kaipailee kotikyläänsä vielä takaisin. Pentti ei sinne enää päässyt, mutta ehkäpä tytär Raija vielä joskus saa nähdä isänsä kotikylän. Tämä laulu on tehty Karjalan pojalle Pentti Pessille ja hänen tyttärelleen Raija-Liisalle sekä kaikille Kaukolan ja Karjalan evakoille.

